

Publicerad 2013-12-25 03:12 av Ingela Svenson

Julnattsdiikt

Det onämnbara

När marken rämnar
överväldigas jag
av namnlös tomhet

av ordlösa strömmar

där, mellan natt och natt
finns det onämnbara

som Du lärde mig att uthärda
över en kopp kaffe
bland färgstråk och himlar

lyfte Du världen åt mig
jag såg och jag blundade

men när jag åter
öppnade mina ögon

sprang fåglar ur mitt bröst

och i denna heliga natt
som närts av min längtan

fylls tomheten
med hjärtats kraft

jag bär en bild

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten